

Církev československé husitské, farnost Blansko a Vyškov, Boskovice, Brťov, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ivanovice na Hané, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice.

BIBLICKÝ VERŠ NA ÚNOR: Můj Bůh je má skála, v něm úkryt nalézám, můj štít, roh vítězství, můj hrad, má skrýš, mé vítězství - před násilím mě ochráníš! (2. Samuelova 22:3)

„Pravda, krása, dobro – to vše je modifikací lásky.“ (George Eliotová)

Je mnoho činností, které nás naplňují radostí – smysluplná práce, četba, sport, malování, tanec. Můžete si přidat každý podle svého. Všechno to můžeme vnímat jako Boží dary, které nám byly dány pro nás a skrze nás pro ty druhé. Do mého vlastního seznamu oblíbených činností patří bezesporu četba a jednou z posledních knih, které mi prošly rukama je „Architektura štěstí“ od filozofujícího literáta Alaina de Bottona. Z různých úhlů pohledu se v ní zamýšlí nad tím, jak krásná místa – hlavně tedy domy, místnosti ovlivňují náš život, přinášejí nám klid či uspokojení.

Raní teologové se dokonce domnívali, že Božím služebníkem se můžeme stát i diváním se na něco povznášejícího a krásného. Architekti a umělci se snažili tento dojem zachytit a fixovat. I když se vnější ideál krásy měnil, to co zůstává je rozvíjení pocitu klidu, pokory, radosti. Na druhé straně architektura a umění mohou obsahovat morální poselství, ale nemají tolik moci je prosadit, spíše nás k něčemu zvou než prosazují a je na nás, jak umíme naslouchat, jak jsme vnímaví buď k následování, nebo k vytváření. Budovy, i když mají tendenci k dlouhodobosti, i tak nám připomínají věčnou změnu a pomíjivost, protože podléhají času a zkáze. Také psychoanalytik Sigmund Freud napsal esej „O pomíjivosti“ a vzpomíná na procházku s básníkem Rainerem Maria Rilke. Freud se těšil z procházky a Rilke zamlkle se díval do země a nemohl si nevšimnout, že všechna krása je odsouzena k zániku a zmizí, například krása květin s přicházející zimou. Freud ale říkal, že schopnost milovat krásné a křehké je jedním ze základů duševního zdraví. Antičtí filozofové navrhovali, abychom ze svých snů o štěstí vyloučili cokoli, co jednoho dne může skončit pokryté lávou nebo srovnané pod zemí po hurikánu. A tak stále hledáme cestu mezi trváním a změnou a součástí té cesty je pobývání v kráse, která hledá cestu k Bohu nebo je sama Boží výzvou. Hledáme krásné budovy i budovy tiché, protože je to naše vnitřní potřeba, která nás třeba, jak již staří teologové soudili, také dovede blíže Bohu.

Krásnou budovou je i náš kostelík. Je to prostor setkávání, místo kde si dovolíme spočinout v klidu a kde cítíme přesah k něčemu vyššímu. Jaksi se architektonicky z toho, co můžeme v Blansku vidět vymyká, ale rozhodně svým středním uspořádáním, krásou, otiskem mnohých modliteb a bohoslužeb patří k těm skvostům, kterými je toto město obdařeno. Můžeme si ho znovu a jinými očima prohlížet nebo zakoušet jeho atmosféru svým srdcem. Také se můžeme i jeho prostřednictvím stát Božím služebníkem a i na této cestě krásy a služby vám přeji mnoho klidu, radosti a pokoje.

PhDr. Jana Škáclová, předsedkyně rady starších

LITURGICKÝ KALENDÁŘ 5. - 7. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ A 1. NEDĚLE POSTNÍ

2. 2. Uvedení Ježíše do chrámu (Hromnice)

21. 2. Masopustní úterý

22. 2. Popeleční středa

26.2. První postní neděle

Modlitba

Nebeský Otče, ve světě, kde není žádná jistota, jsi ty oporou. Ve světě plném krizí a katastrof dáváš bezpečí. Prosím, přijď ke mně, naplň mé srdce a zůstaň napořád se mnou. Svěřuji ti svůj křehký život: svou vinu, své selhání, svůj strach a starosti, svoji touhu po pokoji. Buď mým Pánem, mou ochranou a mým pokojem, mou nadějí a mou útěchou, mou pomocí a mou důvěrou v budoucnost, mým základem a oporou. Amen

APOŠTOLOVÉ díl šestý - Juda Tadeáš

Dnes vám jej chci stručně představit a povzbudit nás k přemýšlení o jeho svědectví pro nás. Svátek má 28. října, je apoštolem i mučedníkem, narodil se kolem Ježíšova narození. Zemřel 28. října v prvním století v Persii .

Jeho atributy jsou: kyj, meč, sekera, kámen, halapartna, kopí (podle různých zpráv o jeho smrti)

V tradici církve bývá nazýván patronem: Goslaru (se Šimonem Horlivcem); v těžké nouzi a zoufalých situacích.

Juda Tadeáš, jeho svědectví často trpělo tím, že byl často zaměňován se zrádcem Jidášem, patří k méně známým apoštolům. Zřídka se najde kostel, který je mu zasvěcen. V Novém zákoně je Juda Tadeáš zmiňován jen zřídka. Při Kristově loučení s apoštoly prý se ho Juda ptal s velkou skromností: "Pane, jak to, že se chceš zjevit nám, a světu ne?" Což mu vyneslo krásný slib: "Miluje-li mě kdo, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat, a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek." Působil prý spolu s Šimonem Horlivcem v Sýrii a tam byl nakonec zavražděn mágy. Nástrojem činu byl podle této tradice kyj. Bratr Martin

Svátek Uvedení Páně do chrámu ve čtvrtek 2. února 2012

V tomto svátku prožíváme událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do jeruzalémského chrámu, aby jej zasvětili Hospodinu. Ve svědectví evangelia vidíme muže, který malého Ježíše drží v náručí. Jmenuje se Simeon. Tento člověk řekl o Ježíšovi, že je Světlem pro všechny národy. To mohl říci jen někdo, kdo měl prorockého ducha a viděl věci docela jinak, než jak je bylo možné lidsky vnímat. Celé vyprávění najdete v Bibli v Lukášově evangeliu, kapitola 2, verše 22-40. Lidově se svátek nazývá Hromnice. S tímto názvem souvisí i slovo hromničky, což jsou svíčky, které se tento den žehnají. Ty se dříve dávaly během bouřek zapálené do oken a měly spolu s modlitbou chránit před bouřkami. Svíce nám však především symbolizuje Ježíše tím, že "sebe sama stravuje, aby jiným dala světlo". Dříve v tento

den končila doba vánoční, proto na některých místech můžeme ještě do Hromnic vidět vystavený betlém.

Slavnost Hromnic budeme prožívat letos ve čtvrtek 2.2. v 16:30 hodin Blansku-kapli, v 17:30 hodin v Blansku-kostelevě a v 19:00 hodin na Brťově. Srdečně vás zveme k slavení tohoto významného svátku!

MASOPUSTNÍ NEDĚLE 19. ÚNORA 2012

V letošním liturgickém roce připadá masopust na polovinu měsíce února. V naší blanenské farnosti s ním souvisí nejen domácí pečení koblihů a průvody na místech, kde je tato tradice ještě živá. **Jako v předcházejících letech v neděli 19.2. prožijeme dopoledne kostelní masopust se zabijačkou.** Bohoslužby začínají v 9:00 hodin v kostelíku a po nich následuje program na farní zahradě. Po předcházejících zkušenostech chceme poprosit, **aby jste se vy, zájemci o zabijačkové speciality, včas napsali v kostele do seznamu,** co a kolik budete chtít, aby se na každého dostalo. **Těšíme se na účastníky v maskách, které čeká malá odměna!** M.K.

POPELEČNÍ STŘEDA 22. ÚNORA 2012

Na Popeleční středu se po evangeliu žehná popel a přítomným se jím dělá na čele znamení kříže. Popel symbolizuje obrácení ke Kristu. Má nám připomínat, že jsme prach a v prach se obrátíme, jak zní staré svědectví při udělování popelce.

Popele se užívalo i jako čistícího prostředku. Toto znamení nás tedy vybízí, abychom vstoupili do postní doby vědomě a prožívali ji, jako čas vnitřního očišťování. Máme zapotřebí důkladně pročistit všechno, co se za celý rok propíjilo do našeho srdce a poskvrnilo je.

Na počátku postní doby vždy vedu postní obnovu. Jsem zvyklý zahajovat ji bohoslužbou, při které uděluji zúčastněným znamení popelce. Cítím, jak je pro nás lidí důležité, abychom dostali názorné znamení, které nám připomene pomíjivou přirozenost, jež se jednou promění v prach, a které nás vyzve k obrácení. Když se zeptám těch, kteří přijali popelce, co to s nimi udělalo, stěžuje to dokážou přiblížit slovy. Shodují se ale většinou na tom, že se jim to hluboce dotklo. Požehnaný popel tak zjevně proniká do jejich podvědomé touhy po novém začátku a po tom, aby bylo z jejich nitra vypáleno všechno, co jim brání skutečně žít. Je to smysluplné znamení jejich touhy obrátit se od cest, které nevedou dál, změnit smýšlení a vidět věci takové, jaké skutečně jsou. **Popelec letos budeme prožívat ve středu 22. 2. v 8:00 hodin v Blansku-kapli, ve 14:30 hodin v Račicích, v 15:45 hodin v Ježkovicích, v 17:30 hodin v Blansku-kostelevě a v 19:00 hodin na Brťově. Srdečně vás zveme k prožití tohoto významného svátku!**

Říká jednou sirka svíče...

„Mám úkol tě zapálit,“ říká jednou zápalka svíče.

„Jen to ne,“ úzkostlivě odpovídá svíčka, „když budu hořet, mé dny jsou sečteny a nikdo už nebude obdivovat mou krásu.“ Zápalka jí dává čas na rozmyšlenou: „To jedině, co můžu udělat já, je zapálit. Když nezapálím, nesplním svůj úkol a promarním

také své poslání. A ty jsi svíce a jsi k tomu, abys dávala světlo. Chceš, aby byl tvůj život navěky studený a marný, chceš nesplnit svou úlohu?“

„Ale hořet – to bolí,“ vzdychá svíce. „A když mě zapálíš, moje síla je pryč.“

„Ano, to máš pravdu,“ odpověděla zápalka. „Ale není to tajemství našeho povolání: dávat světlo? Když se budeš ztrácet v ohni, vše proměníš v hřejivé světlo a mnozí z toho budou mít radost. Když se ale schováš, bude tma i tam, kde stojíš.“

Svíce uvažovala, potom plná očekávání řekla: „Zapal mě...!“

Postní doba nás zve, abychom i my přistoupili k Ježíši a řekli mu: „Zapal mě...!“

Podle knihy: Na minutu s Viliamem Judákem Advent a Vánoc.

SVĚDECTVÍ VÍRY:

V novém seriálu na pokračování bychom vám rádi přinášeli osobní svědectví víry lidí, kteří se s druhými budou ochotní podělit o svoji zkušenost s Bohem. Neváhejte a pište nám to svoje!

Co je to láska a síla evangelia?

Otázka, nad kterou se zamýšlím. Modlím se a prosím našeho Pána Ježíše Krista, aby seslal Ducha Pravdy. Každý máme svojí pravdu a zároveň si myslíme, že jsme lepší jako ti druzí.

Nábožní farizejové a zákoníci, měli ty největší zkušenosti a znalosti s Hospodinem, přesto očekávali Mesiáše síly a meče, čekají na něj dodnes. Dva tisíce let je nepřesvědčilo, jejich bohem je moc a peníze, sláva, přehnaná nábožnost.

Láska lidská, ve které není Pán Ježíš Kristus, je pouze vášeň, která většinou končí nezdarem. Původní sliby lásky až za hrob končí často nenávistí a zlobou. Náboženství stavěné na moudrosti hledá pouze politické cíle a vymýšlí si různé formy ideálního soužití, bez třídních společností, vytahují z Písma, co se právě hodí, ať je to již uzdravování nebo různé zázraky.

Ano, zázraky a uzdravování jsou nám dané, ale jenom náš Pán ví, co je pro nás dobré. Posvětil ruce lékařům a dá sílu slabým, abychom stáli na náměstí a bubnovali, že jenom my máme právo na Boží moudrost, nerozumím tomu? Co mám dělat? Vlastně nic, jen věřit, neboť Nebeský Otec vše učinil za mne, tebe, nás všechny. Posílá svého Syna, který ví, co ho čeká, je celý člověk, zná lidskou slabost, proradnost, bolest, muka i smrt.

V pokoře a poslušnosti ve svého Otce plní slib Otcův “dám“, pošlu ti Záchrance a Spasitele ve víře v Něho, je ti otevřená cesta ke Mně.

Pokorně čekali naši předkové, proroci ohlašují Beránka bez poskvrnny, vládce míru a pokoje. Přišel ke svým a oni Jej nepoznali, čekali vládu ducha moudrosti a meče, ale přišla láska a trpělivost.

Všichni, kteří věří v Ježíše Krista, každý bere svůj kříž, nese ho životem, ale ví, že má pomoc. Víra skrze Ježíše Krista k Otci nebeskému a pokorné srdce nás vede do „Království nebeského!

Moc, sláva a bohatství, co mi ze všeho zbylo. Ne naše řeč, ale pokora a láska Boží!
Bratr Slávek.

Pokračování zápisu. z prosince minulého roku.

Popis interiéru kostela v místě jeho původního postavení.

Presbytář v kostele od lodě odděloval ikonostas. Ikonostas byla stěna, většinou dřevěná, s ikonami (obrazy Krista, Matky Boží, svatých), malovaných na dřevěné desce. Ve stěně byly k oltáři troje dveře a to uprostřed svaté neboli carské (carskija vrata), v levo od nich severní a vpravo jižní, zvané také diakonské. Ikony byly umístěny v několika řadách. V dolejší řadě, na carských dveřích byla ikona "Zvěstování Panny Marie" (Blagověščenije) a čtyř evangelistů, vpravo od carských dveří obraz Spasitelův, vlevo Matky Boží s pachoátkem v ruce. Na severních dveřích byl archanděl nebo Michael, někdy i proroci. Vpravo od jižních dveří a vlevo od severních byly ikony nejvíce ctěných svatých, např. svatého, jemuž byl chrám zasvěcen, anebo jiných, dle přání zakladatele chrámu. Ze vstupních bran do ikonostasu zachovala se pouze carská brána, která je bohatě vyřezávaná a hojně zlatem vyzdobená, umístěná je v Blansku v průčelí kněžiště.

Obraz Spasitelův, umístěným u nás nad carskou branou a obraz Matky Boží s pacholetem, dnes u tabernakulu, jsou zachovalé a snad nejvzácnější ze všech našich obrazů. Rovněž sv. Paraskiva a sv. Mikuláš, pověšený proti ní na opačné straně, jsou obrazy vzácné. Postranní dvě brány byly pouze rámy, potažené plátnem a vyzdobeny malbami, zobrazující biblické příběhy. Zbytky těchto těchto postranních bran v kostelíku ještě byly, ale při doteku se rozpadly.

Nad první dolejší řadou, bezprostředně nad carskými dveřmi, byl obraz Večeře Páně a po obou stranách jeho, hlavní výjevy ze života Kristova a Bohorodičky. Ikony tyto byly menších rozměrů, tvaru obdélníkového a představují zároveň hlavní svátky církevní. Obrazy tyto jsou umístěny u nás v dolní řadě v průčelí. Ve třetí řadě byl nad "Večeří Páně" tak zvaný "deisus", tj. ikona zobrazující Krista v královském nebo arcikněžském rouše. Po obou stranách byly obrazy starozákonních proroků a vrchol ukončen ukřižovaným Kristem. Tyto obrazy jsou u nás v horní řadě v průčelí. Toto uspořádání ikonostasu za starších dob bylo v pravoslavných chrámech převládající. Dle potřeby počet pořadí mohl být změněn, jedině nevyhnutelný byl obraz "Večeře Páně" nad carskými dveřmi. V kostelíku selišťském byla ještě další čtvrtá řada, obrazy to kruhové, z nichž se zachovalo pouze 10. Určitě však jich bylo 12, možno souditi dle rozměrů. Umístěny jsou na zadním traktu, tj. nad vchodem do lodi. Původně byl ale v kostelíku selišťském jiný ikonostas, jehož deisus je pověšen mezi uvedenými deseti kruhovými obrazy. Proroky staršího ikonostasu máme pověšeny na bočních stěnách. Byly dovezeny jen 4. Že patří k sobě, prokazuje sloh malby. A k nim patřící kruhové obrazy - potvrzují to rozměry - z nichž zachovaly se nám pouze dva, jsou uskladněny pod věží. Mimo uvedené již obrazy máme ještě 5 obrazů, z nichž 3 jsou málo zachovalé.

Že obrazy nebyly poškozeny zcela, máme co děkovati osadníkům, kteří včas odnesli je do nového zděného chrámu, původně též pravoslavného. Přestoupením obce k řeckokatolictví, dostal se i kostel do správy této církve.

Při zájezdu našich bratří Františka Baštáře a Jaroslava Pernici bylo jim vše ochotně p. farářem řeckokatolickým ukázáno a později vydáno. V kněžišti našli naši bratři již ten kámen bez oltářní desky a z oltáře se zachoval jen svatostánek se starým obrazem. U nás je vpředu v levém rohu lodě.

Stěny lodě a kněžiště byly kdysi krásně vymalovány různými biblickými výjevy, místy ještě dosti znatelnými, zvláště v těch místech, kde se pracovalo se zlatem. Rozebíráním, převážením a znovu zbudováním v Blansku tato výzdoba byla úplně zničena. Z celé výzdoby zbyl pouze malý zlomek, který na památku umístěn je v našem kněžišti na pravé straně a je zakryt papírem. Snad jednou bude sloužit malíři, odborníku k obdobné výzdobě kostelíka jako vzor. (Zničen otřesy při bombardování Blanska v r. 1945).

JUDr. František Náhlík, farář.

Pokračování příště.

DEN MÁ 24 NEBO 60 HODIN?

Stojí to za zamyšlení? Ano stojí!

Příklady nemáme daleko, jen je třeba si je uvědomovat, vidět je a prožívat. Církev a každý sbor je součástí těla našeho Pána Ježíše Krista a bez působení Ducha svatého, nebylo by 24 hodin x hodin navíc. Stačí se podívat kolem sebe. Bratr farář, mnoho úkolů, hodně práce, ale jak a proč to všechno stačí? Práce na Díle Božím je posvěcena modlitbou nás všech křesťanů bez rozdílu, neboť všichni jsme jedno tělo, sbor se modlí, děkuje a prosí za faráře a jeho rodinu. Tato celá rodina dostává požehnání, tak dochází k tomu, že den neubývá, ale roste. Řeklo by se čas vyšetřený. Špatné vyjádření! Je to čas vymodlený, podpora Ducha svatého dostává povolání mnoha pracovníků, kteří mravenčí silou a pílí spolupracují, aby mohla zvěst evangelia pronikat do otevřených srdcí.

Používám výraz mravenčí síla, malinký mraveček unese sedm krát těžší břemeno než sám váží a my sami jsme ti, kteří si ani neuvědomujeme, že nám byla dána výsada pracovat na Díle Božím, že jsme spolupracovníci Pána Vesmíru. Otec nebeský nám poslal svého Syna. Pána Ježíše Krista následuje 12 apoštolů, silou Ducha Svatého roste církev. Slovo roste v miliony hodin lásky, láska to je práce, kterou si ani ti, kteří pracují, stává se náplní života. Ale pozor! Každá naše chyba, to je zaváhání, které se mění v hřích a o kterém ani nevíme, ať je to, že nejsme dost oceněni, trocha závidí, opomenutí modlitby, to všechno brzdí příchodu Království Božímu (ďábel obchází jako lev řvoucí).

Jak hodiny rostou, také i ubývají. Pracovat na díle Božím je poslání a bez lásky k našemu Pánu a ke všem lidem, ať již schopným nebo neschopným, chudým i bohatým. Kde není lásky, není ani darů Ducha Svatého. Zde se zastavil čas na Díle Božím, neboť bylo nám dáno pracovat, ale nebylo nám dáno dílo dokončit. Proto modleme se ne jen za ty své, které máme rádi, ale i za ty, kteří nás nenávidí.

Prosme, aby nebylo v našich srdcích nenávisti, zloby, závidí a to nejhorší, pýchy a pohrdání lidmi, neboť všichni jsme Boží stvoření. V Pánu Ježíši Kristu a silou Ducha Svatého se i nám rozšiřuje den, a z 24 hodin se stává nekonečné množství Boží lásky.

Jeden z malíčkových dělníků na vinici Páně Váš bratr Slávek Lamač.

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY NA ÚNOR

-Obdarovávej nás Pane, sílou víry, jenž hory přenáší. Nechť nás Tvé dary drží nad vodou a pomáhají nám snášet dobré i zlé.

-Beránku Boží, ukazuj nám cestu do Tvého království. Svěřujeme své životy, Tvému vedení a s pokorou Tvoji lásku přijímáme.

-Milý Pane Ježíši, Ty jsi nás vyvolil pro své následování. Vyučuj nás tedy slovu Božtmu, nauč nás podle něho žít. Ať čisti přistupujeme před tvář Boží a jsme tohoto daru hodni.

-Světlo našeho života, ochraňuj naše blízké na cestách a dovolených. Naplňuj jejich srdce radostí z nového poznání. Navracej je zpět z jejich putování bez úhony.

-Synu Boží, Tvá láska přemohla i smrt. Dej abychom i my, ve svém lidském životě, byli schopni přinášet oběti pro lásku Boží.

Eva Šebelová

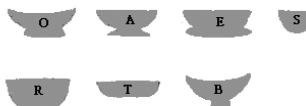
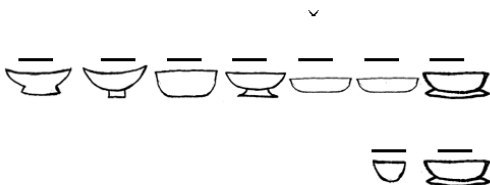
DĚTEM (do 101 let) připravila Eva Šebelová

Popeleční středa je prvním dnem postní doby, která trvá čtyřicet dnů a prožíváme ji jako přípravu na oslavu Ježíšova zmrtnýchvstání - Velikonoce. V kostelech lidé v tento den dostávají na čelo znamení kříže, které jim uděluje kněz popelem ze spálených ratolestí posvěcených na Květnou neděli předchozího roku. Říká při tom větu „Pamatuj, že prach jsi a v prach se navrátíš“ nebo „Obráťte se a věřte evangeliu“.

Pro dospělé je tento den také dnem přísného postu – nejedí maso a neměli by se přejídat. Mohou si tím více uvědomit, že tak jako pro tělo je potřeba jídlo, aby bylo zdravé a správně fungovalo, tak je pro duši potřeba obrátit se k Bohu, aby byla zdravá a plná života. Děti sice tento přísný půst od jídla dodržovat nemusí, ale stejně tak jako dospělí se mohou snažit o bližší poznání Pána Ježíše a obrácení k němu.

Na popeleční středu při udělení popelce zaznívá důležitá výzva, která by nás měla provázet nejen po celou postní dobu, ale vlastně po celý náš život. Aby se popel nerozsypal, bývá věšánou v misce. Několik takových misek máme v tomto úkolu.

K vyluštění tajemky je potřeba přiřadit k miskám jejich správné obrysy s písmenky.

www.deti.vira.cz

BOHOSLUŽBY V BLANSKU, VYŠKOVĚ A OKOLÍ – ÚNOR 2012

Čtvrtek - Uvedení Páně	2. 2.	16:30	Blansko	Kaple Senior centra
Text: Lukáš 2,22-40		17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Píseň: 69		19:00	Brťov	Sál obecního úřadu

Pátek	3. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Sobota	4. 2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Vítějeves	Sál obecního úřadu
Neděle	5. 2.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		8:00	Blansko	Kaple Senior centra
<i>Text: Marek 1,29-39</i>		9:00	Blansko	Dřevěný kostelík
		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
<i>Píseň: 122,49, 562</i>		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Švábenice	Sál obecního úřadu
Pátek	10. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Neděle	12. 2.	8:00	Blansko	Kaple Senior centra
<i>Text: Marek 1,40-45</i>		9:00	Blansko	Dřevěný kostelík
		10:30	Brťov	Sál obecního úřadu
		13:00	Křtiny	Sakristie poutního chrámu
<i>Píseň: 147,85,335</i>		14:30	Rudice	Sál obecního úřadu
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
Pátek	17. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Sobota	18. 2.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle	19. 2.	8:00	Blansko	Kaple Senior centra
Masopustní		9:00	Blansko	Dřevěný kostelík
<i>Text: Marek 2, 1-12</i>		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
<i>Píseň: 115,296,587</i>		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
Středa - Popeleční středa	22. 2.	8:00	Blansko	Kaple Senior centra
<i>Text: Matouš 6,1-6;16-18</i>		14:30	Račice	Sbor Páně
<i>Píseň: 238</i>		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
		19:00	Brťov	Sál obecního úřadu
Pátek	24. 2.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Neděle	26. 2.	8:00	Blansko	Kaple Senior centra
<i>Text: Marek 1, 12-15</i>		9:00	Blansko	Dřevěný kostelík
		10:30	Brťov	Sál obecního úřadu
		13:00	Lysice	Obřadní síň městyse Lysice
<i>Píseň: 542,539,517</i>		13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		14:30	Rudice	Sál obecního úřadu
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon: farní úřad pro Blansko i Vyškov: 515157087, 606702768, e-mail:

fararmartin@seznam.cz; h.ladicova@tiscali.cz ; libuskajarosova@seznam.cz;

www.drevenykostelik.cz/ www.kostelyvyšovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu

NO Blansko č. účtu 244035648 / 0300 (změna); NO Vyškov č. účtu 1560157369/0800